

*"Väktare, vad återstår av natten? Väktare, vad återstår av natten?"
Väktaren svarar: "Morgon kommer, ändå är det natt.
Vill ni fråga mer, så fråga. Kom tillbaka igen." (Jesaja 21:11-12)*

Nordens lille Kanaan, våren 2023

Kära vänner!

Med det här brevet kommer vår inbjudan till sommarens retreat på Bjerkely folkhögskola. Men först några tankar i tiden.

Profeten Jesaja, en väktare för Israels Gud, skriver:

"Väktare, vad återstår av natten? Väktare, vad återstår av natten?" Väktaren svarar: "Morgon kommer, ändå är det natt. Vill ni fråga mer, så fråga. Kom tillbaka igen." (Jesaja 21:11-12)

Jesaja ger oss detta dubbla svar: Ja, morgonen kommer, men ändå är det natt. "Kom tillbaka igen" kan betyda: *Vänd om, kom till er Gud!*

En pastor som besökte Mariupol i Ukraina berättade följande från ett ledarmöte: En ung flicka hade förvillat sig in bland pastorerna. Hon hade förlorat sin mor och sina två bröder. Hennes far hade förlorat förståndet. Allt hopp var ute. Lena hade aldrig hört talas om Gud eller varit i någon kyrka. Men plötsligt kom den helige Ande över henne och hon berättade för dem att hon hörde en stämma: Från och med i dag tillhör du mig! Nu går hon på en bibelskola. *Om än min far och mor överger mig, tar Herren emot mig.* (Psalm 27:10)

Även från våra skandinaviska länder hör vi om en längtan bland ungdomar. Mitt i det tilltagande mörkret ljuder profeten Joels ord:

Och det skall ske därefter att jag skall utgjuta min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar skall profetera, era gamla män skall ha drömmar, era unga män skall se syner. *Och det skall ske att var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst.* (Joel 2:28, 32)

Strålar från himlen bryter igenom mörkret!

Den här himmelska segerkraften håller vi fast vid när vi konfronteras med nattmörkret:

- HBTQ-ideologin är nästan allena rådande i samhället och kyrkan. Och det är inte bara i Svenska Kyrkan, den smyger sig in även i traditionellt konservativa kretsar.
- Oslo bör följa Londons exempel nästa år och dekorera gatorna med ljus under ramadan, anser partiet Høyres ordförandekandidat till kommunfullmäktige. "Detta är något jag skulle vilja se i Oslo om vi vinner valet i höst", säger han till Aftenposten.
- Stortingets talman Masud Gharahkhani, som är muslim, kommer att leda den kommitté som ska stå för firandet att det är 1000 år sedan Norge blev ett kristet land.

På så många plan märker vi att vårt kristna arv och vår dyrbara tro är under attack. Återigen väljer vi Barabbas – allt annat – bara inte Jesus.

Lyckligtvis finns det andra initiativ för att fira 1000-årsjubileet. Lördagen den 24 juni i år ska det vara en lovsångskonsert i Nidaros domkyrka: "Himmelska toner genom 1000 år". Det kommer att vara mer än en konsert. Där kan alla vara med och lyfta sina hjärtan och sina röster i tacksamhet till den treenige Gud som har välsignat oss så rikt. Samtidigt vill vi överlåta oss på nytt och kröna Jesus som vår sanne kung.

Från hemmafronten

På grund av alla restriktioner under de senaste åren var det inte så lätt att åka till Tyskland. Men i mitten av december reste syster Regine, Remida och Angelina till Darmstadt för att fira jul och nyår med systerarna där. Det var en rik tid med återseendets glädje.

Strax efter att de återvänt hem var det syster Miroforas tur att åka. En av de första dagarna hon var där firade syster Myrrhia sin 99-årsdag. Hon berättade om sin födelsedag 1950, då hennes far gav henne nyckeln till en tomt i Eberstadt. Det är där vårt kapell och moderhus ligger i dag. Det var bokstavligen en "nyckelhändelse"! Guds kallelse var:

De skall göra en helgedom åt mig, så att jag kan bo mitt ibland dem. (2 Mosebok 25:8)

Därför var kapellet, helgedomen, det första som byggdes.

I dag ser vi hur Gud kallar människor över hela världen att bygga små "helgedomar" – i sina hem, i små grupper, men först och främst i sina hjärtan. Det är våra hjärtan som Gud vill ha i denna tid när kyrkor och församlingar böjer sig för tidsandan.

Vi läser hos evangelisten Johannes: *Ändå var det många, även bland medlemmarna i Stora rådet, som trodde på honom. Men för fariseernas skull ville de inte bekänna det, för att de inte skulle bli uteslutna ur synagogan. De ville hellre bli ärade av människor än av Gud. (Johannes 12:42-43)*

Är vi beredda att stå med den ensamme Jesus? Om vi gör det kommer vi att få se hans härlighet.

Under fyrtio dagar efter uppståndelsen visade sig Jesus för lärjungarna. Låt oss förvänta oss att han också kommer till oss med sin frid.

Med tacksamhet för vänskap och förbön önskar vi er en välsignad vår!

Kära hälsningar från

syster Angelina, syster Mirofora, syster Regine och syster Remida

***Retreaten på Bjerkely Folkhögskola är
den 15 – 18 juni 2023
Hjärtligt välkomna!***